PRAMÍNEK

Č. 81 | INFORMACÍ Z BAČALEK A LIČNA | 7/2018

LETNÍ SNĚNÍ....

Jarmila Peerová

Prstem kreslím do písku,
do ouška větru přání šeptám,
srdíčka tvořím z oblázků
a už se na nic, na nic neptám.

Štěstím zcela pohlcena,
chtěla bych žít v obrázku,
slyšet jenom vlídná slova,
slyšet jenom na lásku.
Vnímat šelest křídel ptačích,
zřít tvůj úsměv, to mi stačí.

Vlčí máky v obilí asi by se divily,
že opíjí mě vlahý vánek,
jahod plný bílý džbánek,
do studánky dlaně nořím,
líce chladím, celá hořím.
Boty v ruce, bosa běžím,
to své snění dobře střežím.
Modré nebe, slunka svit,
jen tak šťastna mohu být....

https://www.i60.cz/uzivatel/stranka/2671

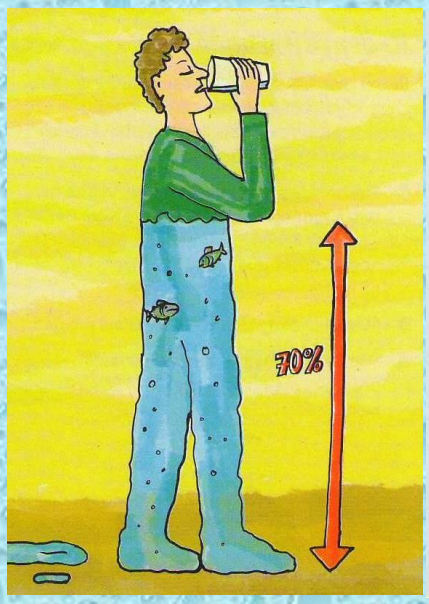

Ohlédnutí za červnovým vítáním prázdnin

Paní Hana Vignerová se svým týmem modelek a také s jedním odvážným milým mužem nám v sobotu 23.6. představila módu období od 20. do 70. let minulého století. Byla to krása i v našich skromných podmínkách za pivnicí. Stěží se to popisuje, to chce zažít! Ač bylo počasí poněkud chladné, altánek pro převlékání modelů skromný a děštík chvílemi laškoval, modely byly předvedené s úsměvem na tváři. Pohledné líčení s účesy a komentování paní Vignerové od srdce s hloubkou znalostí, to vše vytvořilo nádhernou atmosféru. To nebyla profesionální přehlídka, to bylo něco více, to bylo nádherné uvolněné odpoledne oslavující krásu a um našich předků z nedávných časů, to k čemu se dnes tak pomalu navracíme. Věřím, že i pánové si tu podívanou užívali a my ženy bychom tam povídaly o módě klidně do půlnoci. Dech se nám zatajoval, když jsme viděly ty kvalitní materiály, praktické střihy, letitou křehoučkou krajku, svatební šaty, v nichž se vdávají generace žen za sebou, a zrovna jedny z předvedených čeká svatební obřad… Dnes módní trendy vymýšlí návrháři a jsou to obchodní promyšlené zájmy. Střih šatů, které jsme mohly vidět, však odpovídal životnímu stylu dané doby. Bylo potřeba, aby byly praktické, pohodlné, ale zároveň elegantní a ženu i muže zdobily.

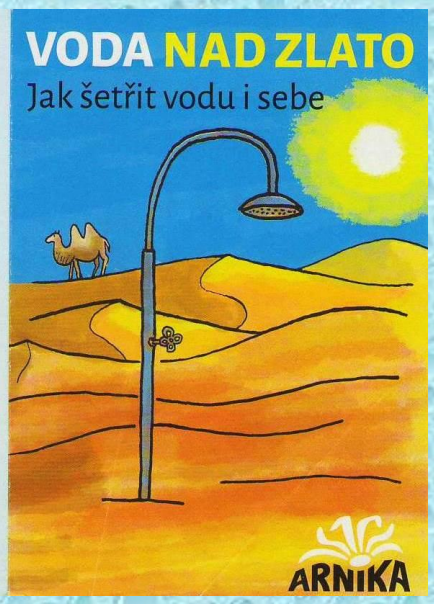
Pokračování na straně č.7.

Krásní díky vodě

Běžný kosmetický přípravek se skládá z desítek chemických látek. Některé z nich mohou neblaze působit na naše zdraví a zdraví našich dětí, a to i těch nenarozených.

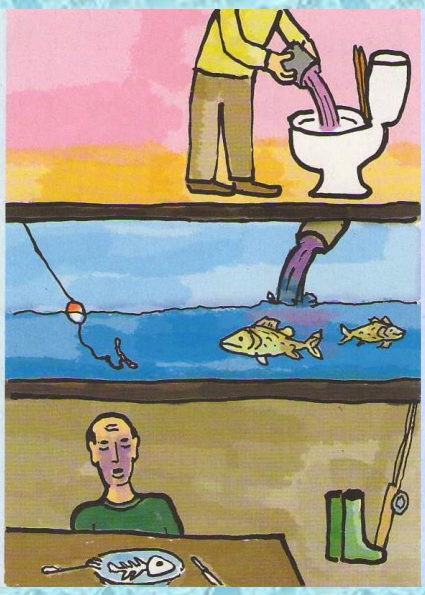
- Používáme **přírodní kosmetiku**. Vyhneme se tak mnohým přísadám, které jsou vyrobeny z ropných produktů a působí negativně na zdraví. Zvláště pozor na parabeny, ftaláty či triclosan.
- **Méně je někdy více**, to platí hlavně pro děti.
- **Silně parfémované, antibakteriální** přípravky mají častěji negativní účinky na naše zdraví.

Co do vody vylijeme, to si vypijeme

Spláchnutím do záchodu či vylitím do umyvadla se chemických látek nezbavíme – čistírny odpadních vod je všechny nezachytí, a dostávají se tak do našeho životního prostředí a někdy i zpátky k nám na stůl.

- Nádoby se zbytky barev, laků, ředidel, hnojiv a dalších látek dáváme do sběrných dvorů jako **nebezpečný odpad.**
- Vybíráme si přednostně **barvy ředitelné vodou**.
- Větší množství **kuchyňského oleje** v kanalizaci způsobuje problémy. Proto se sbírá do PET lahví a odevzdává se do sběrného dvora.
- Do odpadu nepatří ani **léky** – prošlé nebo zbylé odevzdáváme v lékárně.

Na vodu s rozumem

Nejvíc pitné vody spotřebováváme při koupání, sprchování a splachování WC. Přitom na krátké sprchování stačí 24 l vody, plná vana spotřebuje 130–180 l.

- **Perlátory** na kohoutcích v kuchyni a sprše dokáží uspořit až 40% vody.
- Používáním zařízení pro **dvojí splachování** na záchodech ušetříme pokaždé 3–4 l vody.
- Máme-li starší záchod, můžeme do nádržky **vložit PET lahev** s vodou, zmenší se tak objem vody při spláchnutí, nebo nainstalujeme stop tlačítko.
- Máme-li myčku, zapínáme ji jen **zcela naplněnou**.
- Při čištění zubů, holení nebo umývání nádobí stačí, když voda teče při **namáčení a oplachování.**

Obrázky jsou z letáčku české neziskové organizace Arnika, která spojuje lidi usilující o lepší životní prostředí.

Věříme, že přírodní bohatství není pouze darem, ale také závazkem uchovat jej do budoucna. **Podpořte prosím naše aktivity například darem 500 korun a pomozte nám hlídat čistotu řek bez jedovatých látek**. Číslo našeho účtu je 290 011 7959 / 2010. Buďte těmi, kdo s námi vytváří poptávku po čistých výrobcích bez chemických látek. Děkujeme Vám za podporu. **www.arnika.org**

Čistota půl zdraví, ale ne za každou cenu

V běžných čisticích prostředcích je řada chemických látek, které při denním používání způsobují víc škody než užitku. Ty na bázi chloru přispívají k oslabení imunity a vzniku alergií. Přitom přírodě blízké prostředky jsou pro dezinfekci domácnosti stejně účinné.

- Používáme **méně saponátů a čisticích prostředků**. Vybíráme ty, které jsou příznivější pro životní prostředí.
- Pro odstraňování vodního kamene nebo ucpaného odpadu použijeme **ocet, sůl** nebo **jedlou sodu.**
- **Antibakteriální a dezinfekční prostředky** mají svůj smysl například v bazénech nebo nemocnicích. V domácnostech je užívejte jen na doporučení lékaře.

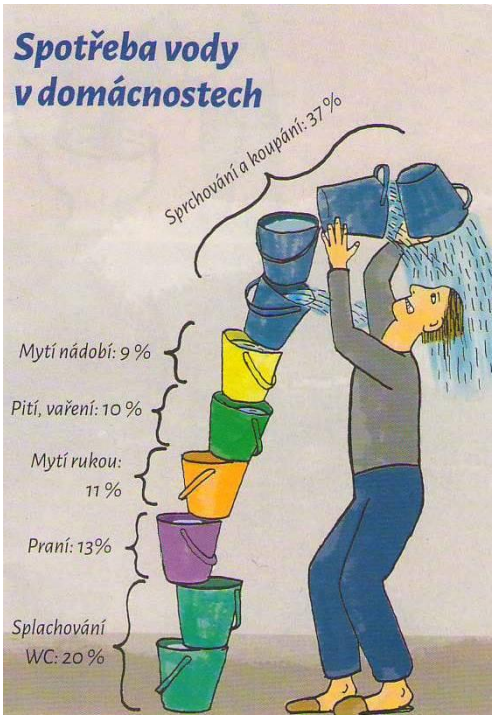

AKTUÁLNĚ Z ÚŘADOVNY

Pitná voda – po kolikáté už?

Ač by se mohlo zdát, že okurková sezóna zavládla i na obecním úřadě, ráda bych vás vyvedla z omylu. Už od 8. června permanentně řešíme **kvalitu pitné vody.** Všechny nás zpráva o nevyhovujícím vzorku vody zaskočila a rozzlobila. Jak se to mohlo stát? Jak se o tu vodu vlastně staráme? Řekla bych, že dokonce více než vlastníci nebo provozovatelé jiných vodovodů; možná právě proto, že nejsme žádní vodárenští experti a že opravdu na vlastní kůži pociťujeme tíhu odpovědnosti vůči našim spoluobčanům.

Správa vodovodu má daná pravidla, ať už se to týká předepsaného výkaznictví, sledování spotřeby vody surové, vyrobené a spotřebované; četnost kontrolních odběrů, čištění vodojemu, předepsaný tlak v trubkách nebo množství volného chlóru a dalších prvků. Tato pravidla jsou deklarována v **provozním řádu vodovodu.** Každý řád předpokládá fungování vodovodu v určitých standardních průměrných podmínkách. Dává rovněž návod, jak si počínat v případě, že dojde k nahodilým událostem typu prasklé potrubí, rozbitý hlavní vodoměr, zvýšená konduktivita (tvrdost) vody, přítomnost nežádoucích prvků. Na tato průměrná rizika a provoz je nastavena průběžná údržba vč. dávkování chlornanu, který likviduje běžnou populaci bakterií, jež obsahuje surová voda (voda, která vyvěrá v prameništi do 3 spojených betonových nádrží na Ličně). **Žádný řád ale není tak dokonalý,** aby přes všechny respektované zásady ze strany provozovatele dokázal zabránit neukázněnosti a bezohlednosti jedinců, kteří svým nedbalým a liknavým přístupem k likvidaci svých vlastních odpadních vod z domácnosti přivodí katastrofální až fatální dopady na kvalitu pitné vody. A to se, prosím, nacházíme ve středu Evropy v 21. století!

Tzv. e-coli bakterie, jež se v nevyhovujícím vzorku vody našly, pocházejí jen a jen z fekálií. Nemůžeme zatím prokázat, jakou cestou se voda v prameništi kontaminovala tak výrazným způsobem, že průměrná chemická úprava vody chlornanem přestala být na tak velké množství znečištění účinná. To bude předmětem dalšího šetření a opatření, jež se dotknou především uživatelů nemovitostí v blízkosti prameniště. Nejen oni, ale všichni občané a chalupáři, byli pozváni **na pátek 27. července 2018 do pivnice U Bači, kde se od 18.00 hodin koná informativní schůzka** a kde budou podrobněji vysvětleny příčiny znečištění vody, budou připomenuty povinnosti a práva odběratelů vody z obecního vodovodu a nastíněna opatření, kterými bude muset obec a její občané projít. Schůzky se zúčastní zástupci firmy **Ekolservis s.r.o.,** která vykonává odborný dohled nad naším vodovodem. Je skutečně žádoucí, abyste se všichni, komu není lhostejné, jakou vodu pijeme a jakou odpadní vodu z domácnosti vypouštíme, dostavili a nebáli se zeptat na vše, co vám není jasné, co vás zajímá. Jistě se pak vyhneme osočování a nadávkám, kterých jsme nebyli na úřadě ušetřeni; výhrůžkám, že za užitkovou vodu nebudou někteří platit vodné; že jsme nezajistili náhradní dodávky pitné vody v cisternách atd. Chtěla bych vás ujistit, že jsme volili opatření přiměřená vzniklé situaci v souladu se zákonem o vodovodech a kanalizacích. Pokud si najdete čas a věnujete chvíli samostudiu tohoto zákona, pak zjistíte, že např. dodávky pitné vody v cisternách v režimu náhradního zásobování jsou povinné pouze tehdy, kdy je přerušena dodávka pitné vody nebo je ve vodovodu znečištěná voda, kterou nelze úpravou přeměnit na vodu pitnou. Jinak řečeno: naše voda byla po převaření pitná, k přerušení dodávky vody nedošlo, tudíž náhradní zásobování cisternami nebylo zapotřebí. A už vůbec mi přijde nepatřičné, když podobné výtky o užitkové vodě vyjdou z úst občanů, kteří běžně pijí s rizikem vodu z obecních studní, v nichž je voda opravdu jen užitková, neošetřená, nepodléhá vzorkování a jejíž užití nespadá pod dikci zákona o VaK.

Výměna vodoměrů

Jedním z úkolů provozovatele vodovodu je pravidelná výměna vodoměrů. Letos se tato akce týká celkem čtyřiceti domácností. Budou vyměněny vodoměry osazené v roce 2012 a dříve**. Termín výměny je čtvrtek 30. a pátek 31. srpna 2018.** Všechny domácnosti, jichž se výměna týká, budou do konce července ještě obeslány písemným upozorněním, ve kterém termínu a přibližně čase se dostaví servisní firma k provedení výměny vodoměru. Je zapotřebí, aby si všichni, koho se výměna týká, zajistili přístup k vodoměru. Pro předběžnou informaci uvádím alespoň čísla popisná, kde k výměně dojde, abyste si už nyní mohli výměnu vodoměru zahrnout do svých časových plánů. Tak tedy **vodoměry budou měněny na Bačalkách v čp.: 90, 84, 40, 23, 20, 10, 12, 13, 14, 19, 27, 33, 34, 35, 37, 52, 60, 66, 68, 70, 74, 76, 77, 80, 81, 85, 93, 94, 95, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103 a v části Lično čp. 12, 25 a 33.** To tedy až na konci prázdnin. Do té doby přijměte přání příjemných dní, ať už budete na dovolené u moře, někde na Šumavě nebo právě tady u nás na Bačalkách. Ruku na srdce – kde vám bude nejlíp?

Ing. Pavlína Kaprasová, starostka

TOALETY

Jedním z velkých omylů lidstva byl vynález dlouhatánského a drahého transportního tobogánu pro hovínka, poháněného upravenou pitnou vodou, končícího v řece, nebo ještě předtím se zastávkou v exkluzivní vířivce pořízené z našich daní, zvané čistírna.
Ano, je to **KANALIZACE** !

Splachovací záchod spotřebuje a znečistí mnohonásobně více pitné vody, než kolik jsou jeho uživatelé schopni vypít či spotřebovat na vaření!

Při budování kanalizací těžká technika spálí hektolitry ropy, na potrubí a skruže padne spousta betonu a plastů. Cena domů a bydlení

celkově je díky podobným nesmyslným investicím o hodně dražší, než je nutné. Zasíťování pozemků vede k jejich zmenšování, aby se trochu ušetřilo a bylo vše blíže, a tím trpí velikost zahrad a soukromí lidí.

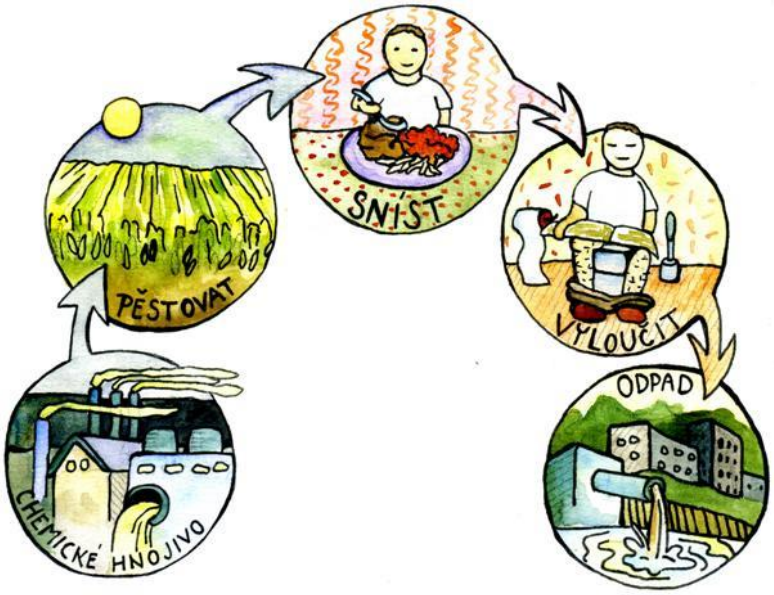
Splachování pitnou vodou s sebou nese další výdaje na vodné a stočné. **Znečišťování životního prostředí a ochuzování půdy o živiny, které se z ní odebraly a měly by se do ní vrátit, bohužel zatím není započítáno.** A na rovinu - kdybyste si mohli vybrat (můžete), opravdu chcete vydělávat a investovat peníze pro každé hovno?
Ještě dnes je kanalizace považována za kladný výdobytek civilizace. **Jako kdyby vylévání výkalů do řek nebyl temný středověk.** To se totiž celosvětově děje.
Čistírny pro města a vesnice mají velmi omezenou účinnost a spousty nečistot skončí vypuštěno do řek. V období velkých dešťů a povodní čističky v rámci zachování své vlastní bezpečnosti zvedají stavidla a nečistí vůbec nic.

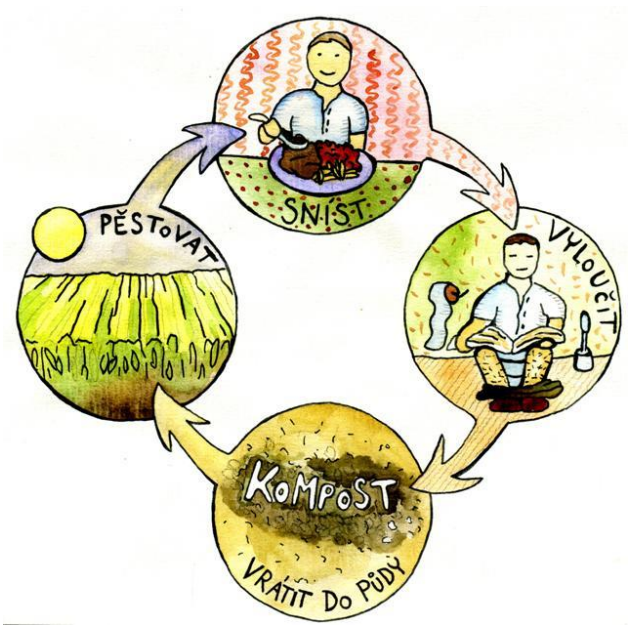
Nevím, jestli nějaké suchozemské zvíře je natolik úchylné jako člověk, aby se chodilo vyměšovat do řeky. Sice to děláme nepřímo, ale **to neznamená, že když nevidíme, jak to tam teče, že to neděláme.** Příroda není hloupá, instinktivně by nikdo z nás asi nešel na velkou do řeky, ale za keř nebo pod strom. Splachování je možná pohodlné a vypadá hygienicky, ale je to ve skutečnosti "prasečina" a jeden z velkých zločinů, které lidstvo planetě páchá.

Kompostování výkalů může být trochu pracnější, je to dost o změněně celoživotního návyku, ale když víte, že každé odskočení si **pomáhá úrodnosti vaší zahrádky**, a že **místo ničení planety oživujete vlastní půdu**, bude vám to stát za to!

S vynaložením stejného úsilí, peněz a ropy by se mohly u novostaveb raději budovat sklípky, rybníky, komposty a kořenové čistírny, tedy prvky, které dlouhodobě hojnost a zdraví rodiny zvyšují. Kanalizace dlouhodobě ochuzuje půdu o humus a vodu. ***Proč by měl člověk doživotně platit za umělá hnojiva a vodné a stočné kvůli splachování?***

Ekologická toaleta chrání:

- Pitnou vodu – neboť ji nezneužívá jako "levné" transportní médium pro naše fekálie a neznečišťuje s nimi povrchové a spodní vody
- Půdu – neboť umožňuje prakticky 100% návrat (recyklaci) živin obsažených v potravě. Lidský trus obsahuje dusík + fosfor + draslík (NPK) s celou řadou dalších mikroprvků, které by se měly vrátit zpět do půdy. Je to velmi cenné hnojivo. Před aplikací na záhony je dobré ho zkompostovat. Ekologické záchody se tedy nazývají kompostovací. Některé kompostují rovnou, jiné jsou jen takovou přestupní stanicí před zahradním kompostem.

Přírodní koloběh látek je dokonalý a produkuje zdraví, průmyslový koloběh látek je přerušený a produkuje ve všech fázích nemoci.

Zdroj: Jaroslav Svoboda
http://www.rodovystatek.cz/ekotoalety.htm

„Současná věda si uvědomila, že nejúrodnější hnůj je ten lidský. Číňané to vědí už dávno. Žádný čínský rolník se nevrací z města bez věder naplněných tím, co my nazýváme odpadem. Díky lidskému hnoji je půda v Číně stále tak mladá jako za dob Abrahámových. Žádné guáno není tak úrodné jako zbytky z města. Velké město je velký zdroj mrvy. Využít město ke zúrodnění venkova, to by byl úspěch. Naše výkaly mají cenu zlata. Co děláme s tímto zlatem? Vylévame do hlubin. S velkými náklady vysíláme konvoje lodí k Jižnímu pólu pro výkaly tučňáků a buřňáků, zatímco nevyčíslitelné bohatství, které máme po ruce, vyléváme do moře. Tušíš, co všechno ten podzemní proud smrdutého kalu skrytý pod chodníkem v sobě skrývá? Skrývá kvetoucí louku, zelenou trávu, majoránku a šalvěj, drůbež a dobytek, provoněné seno a zlaté obilí, chléb na tvém stole, tvé potěšení, tvůj život… Taková je vůle mystického Tvoření – transformace na zemi a přetvělování v nebi…Přijmi to a bohatství tě nemine. Ignoruj to, vyhoď to bohatství a mysli, že jsem blázen. To bude koruna tvé hlouposti. Současný systém škodí. Záměr je dobrý, výsledek smutný. Lidé si myslí, uklízíme město, zatím oslabují populaci.
Kanalizace je omyl."
Victor Hugo, Bídníci (1867)

Zdroj: Citace uvedena podle zveřejnění v knize Jaroslava Svobody Kompletní návod k vytvoření EKOZAHRADY a rodového statku.

Píšeme rok 2018, 151 let po té…
Oproti Šípkové Růžence máme 51 let zpoždění, proto příště další eko-polibek…

LÉČIVÉ KAMENY

Jak vlastně kameny působí na naše tělo a proč se jim říká léčivé kameny?

Kameny a minerály vznikaly před mnoha milióny let působením velké síly Země a Vesmíru. Je v nich uložená velká energie a také informace, jejichž vibrace komunikují s vibracemi našich tělesných buněk. Proto se vyzařování kamene dostane až k buněčným informacím, ve kterých máme uloženy nezpracované emoce a stres. Harmonicky uvolňují tyto energetické bloky a pomáhají rozproudit energii v těle v případě, že nám stagnuje, nebo naopak uklidňují příliš aktivní orgány a psychiku. Zkrátka vyrovnávají přebytek nebo nedostatek energie v našem těle a tím spouštějí proces sebe-uzdravování.

Tuto vlastnost nemají však všechny kameny. Většina kamenů má nízké vibrace a nemá v sobě informace. Informace jsou uloženy v Pránickém obalu. Za léčivé kameny označujeme ty, co vibrují na vysoké frekvenci a mají Pránické tělo, neboli informace o fungování života ve vesmíru. To jsou většinou polodrahokamy a drahokamy. Nejznámější jsou např. křišťál, růženín či různé druhy achátu.

Jak můžeme s léčivými kameny pracovat?

Léčivé kameny si můžeme na tělo přikládat přímo, např. nošením náramku, náušnic či náhrdelníků, nebo si pokládáme na spánky před usnutím, nebo můžeme kamínek držet v dlani. Tímto způsobem nám kamínky pomáhají překonat stresové situace, podporují naši tvořivost a intuici, usnadňují komunikaci a rozhodování. Další způsob je, že si vyrobíme léčivý elixír, tím, že kamínky vložíme do skleničky nebo karafy s vodou a vodu během dne popíjíme. Nebo necháme kámen působit v prostoru. Léčivý kámen postupně čistí prostor našeho bytu, domu či kanceláře a vytváří harmonické podmínky pro náš život. Takto se dá krásně vyčistit prostor od konfliktů, které vznikají z nepochopení v komunikaci ať už v práci nebo doma, zahnat noční můry a uklidnit napjatou atmosféru. Léčivé kamínky si můžeme vkládat pod polštář pro klidné usínání a zapamatování snů.

Jak si kamínek vybrat?

Kamínek je nejlepší si vybrat intuitivně. Kamínek, který Vás svou barvou a vzhledem přitáhne, přesně potřebujete ☺. Já při výběru kamene pracuji se systémem 12-ti čaker, což jsou důležitá energetická centra na těle. Pokud jsou čakry blokované, neproudí nám v těle energie a postupně se energetické bloky mění v nemoci těla. Naše duše je s naším tělem propojena skrze tyto energetické dráhy. Pokud nejsme psychicky v pohodě, projeví se to v těle. Základní příčinou našich nemocí jsou nezpracované emoce (NE-EMOCE) a bujará mysl, která nám vytváří klec omezení pro náš život. Léčivé kameny nám pomáhají probudit naši vnitřní sílu a být sami sebou.

Jak o kamínky pečovat?

Když si léčivý kámen koupíme, nebo ho dostaneme, je důležité ho přivítat v našem životě. Tím, že kamínek nebo náramek chvilku podržíme v dlani, se zavřenýma očima poděkujeme, že přišel do našeho života, spustíme proces propojení léčivé vibrace kamene s naším tělem.

Tento způsob mentální vizualizace, můžeme používat pro nabíjení a čištění kamenů kdykoli to pocítíme, nejen jako uvítací rituál.

Nejčastější způsob čištění kamenů je pod tekoucí vodou – doma pod kohoutkem, nebo pokud máme možnot v potůčku. Každé spojení léčivého kamene s přírodou ho neuvěřitelně silně očišťuje. Je to jako restart počítače. Můžete použít i roztok slané vody a kamínky do ní ponořit.

Nabíjení kamínků provádíme buď slunečními nebo měsíčními paprsky, nebo motlitbou.

Nabíjet můžeme také křišťálovou nebo ametystovou drůzou, do jejichž blízkosti kamínky umístíme.

Vyrábím náramky z léčivých kamenů se záměrem podle toho, co mají léčit. Vyrábím náramky pro propojení maminky a dítěte a jejich vzájemné porozumění, vyrábím dětské léčivé náramky, náramky pro muže a partnerské náramky. Těším se na setkání na bačalských trzích, kde bude možnost osobní konzultace.

S láskou k léčivým kamenům a planetě Zemi

Marcela Martinková
Stone Light www.stonelight.cz
Tel.: +420 602 476 762, email: info@sibirica.cz

Pokračování z titulní strany.

Při pohledu na fotografii vpravo si všimněte štíhlé hnědovlásky s fialovými šaty. Ty šaty věnovala paní Vignerové do archivu naše paní Radušková z Bačalek.

Znáte šimi-šimi? Ano tento tanec jsme si spolu s modelkami a modelem na závěr přehlídky zatančily.

Paní továrníková tančící šimi-šimi zcela vpravo není z týmu modelek paní Vignerové, to je naše bačalská paní továrníková, alias kulturní referentka Renata Folprechtová.

Ta odpoledne předala poděkování – dárečky dětem, které se aktivně účastnily kulturních aktivit v obci – Amálce, Šimonovi, Dominice a Honzíkovi.

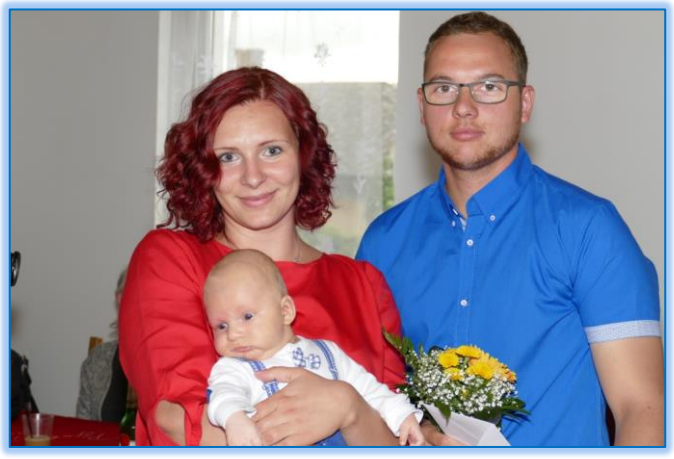
Trochu nám odrostly, mají už jiné zájmy, je to v pořádku. A tak se ptám, dorůstají nám tu děti, které rády druhé potěší básničkou či písničkou? Děti rády dělají druhým radost. Naše teta Renata to s nimi umí. Rodiče, přijďte za námi. Spojíme síly, ať je veselo.

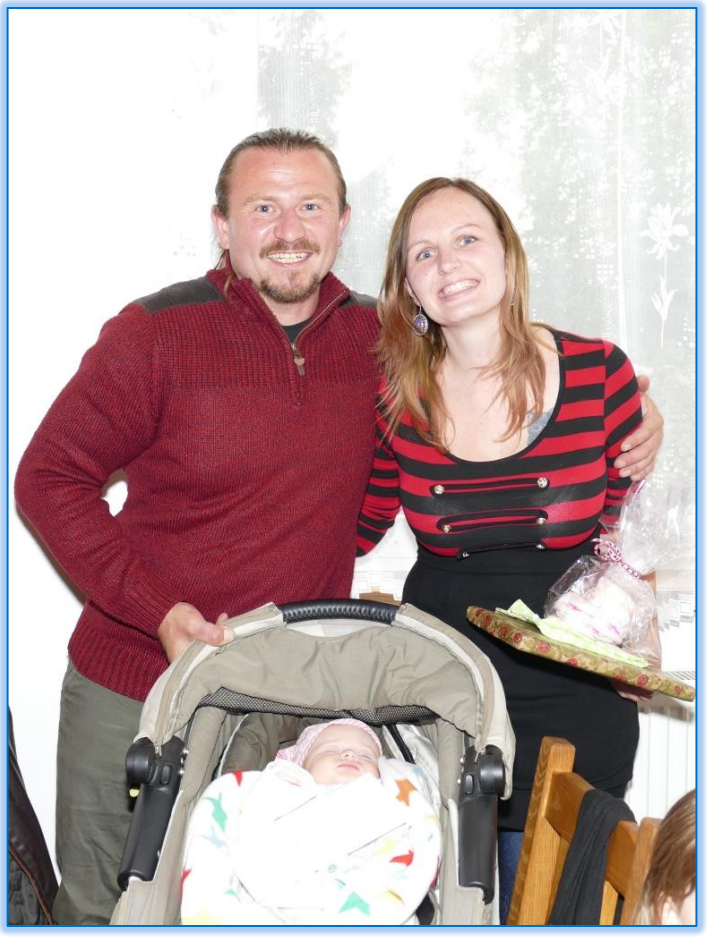

Paní starostka měla velmi milou povinnost, přivítat dva nové občánky Bačalek Tomáška a Anežku. Amálka Rukavičková jim na přivítání do bačalského kolektivu zazpívala písničku. To bylo oficiálně plánované. Později mne čekalo hezké překvapení. Zaslechla jsem venku na terase za pivnicí příjemné tóny flétničky, a hle, to se miminkům dostalo dalšího sousedského přivítání…

A ještě něco se dělo. Přijela za námi Terezie Dubinová, aby nám ukázala kruhové tance různých kultur. Romantická představa, jak se budeme vlnit na parketu, vzala díky počasí hodně za své. Počáteční pokus tančit ve tvaru šišky ve stísněném prostoru terasy byl ukončen, neb hrozilo, že budeme zakopávat o trámy, sebe, lavice, ukazované pohyby nebudeme vnímat, natož tančit. Tak byl proveden přesun na parket. Podařilo se tančit v kruhu, vlnily jsme se hezky. Šimon Král nás pozoroval zpovzdálí, stál na vrchním trámu domečku pro děti a jeho taneční kaskadérské kreace byly skvělé! Úsměvy, brýle a make-up nám smáčel déšť. To, že se na parketu pohybují dámy, připomínaly jen flitry na oblečení. Vydržely jsme poznat tři tance. Díky za statečnost milé ženy a Terezii, že nám věnovala svůj čas. Tak nejspíš to brzy zopakujeme.

J. Rukavičková

AKTUÁLNĚ ODŽITO
INSPIRACE NOVÝCH CEST

Když se setkám se sdílením, jaké je níže napsáno, pociťuji úctu, úžas, hlubokou vděčnost, nemám strach o budoucnost a skláním se před moudrostí mladých lidí. Příběh ženy je velkou inspirací, jak si přestat stěžovat a začít vytvářet láskyplný prostor k radostnému životu.

J. Rukavičková

14. červenec 2018

"Ti, kdo si nepamatují minulost, jsou odsouzeni k tomu ji opakovat.", řekl kdysi americký filosof španělského původu George Santayana.

Více než 25 let jsem narážela na zatvrzelý odpor mých rodičů k "návratům do minulosti", po kterých jsem já naopak z celého srdce toužila. To "hrabání v minulosti" pro ně byla obrovská výzva, kterou jen neradi zvali do svých současných životů.

A pak jsem se pozvala k rodičům na návštěvu kvůli hlídání dětí. Chtěli jsme totiž s manželem vyrazit na vodu tentokrát bez dětí a ty chtěly strávit náš vodácký víkend u prarodičů. Dobrá tedy!

S mými rodiči kolem sebe chodíme po špičkách. Moc se nestýkáme, a když už se nakonec sejdeme, vždycky je jen otázkou času, kdy bouchnou saze pod naším rodinným kotlem.

I na téhle návštěvě tomu nebylo jinak.

Jiskřičkou, která zažehla plamen fenomenálního "kvašangu" byl tentokrát obyčejný kopací míč, se kterým si na zahradě kopal synek tak "šikovně", že meruna přistála na stůl přímo před bábinkou, která zrovna sjížděla něco na Instagramu. Než synek stačil zahalekat "Promiňte, promiňte!", dědovi během vteřinky ruply nervy a z úplně banální příhody se jako mávnutím kouzelného proutku rozpoutal požár, který sežehl i zbytky "pohody", ve kterou jsem už ani nedoufala.

Syn se otočil na patě, přeskočil plot a utíkal někam do polí a já samozřejmě za ním, což jen přililo olej do ohně. "Ty ho prostě rozmazluješ!", halekal za mnou tatínek, když jsem šla hledat svoje dítě, kterého se na citlivém místě dotklo dědovo láteření.

A jak to všechno mám teď zalátat?!, běželo mi hlavou.

Zaky seděl na chodníku, hlavu ve dlaních, v očích slzy.

"Já už se tam nevrátím! Děda mě normálně nesnáší!"...
"Myslíš, že tě děda nemá rád, protože jsi málem trefil míčem bábinku?", ptám se.
"Jo! Strašně ječel.", odpoví Zaky a ani se na mě nepodívá.
"A to tě vyděsilo?", snažím se najít skulinku.
"Hm. Už tady nechci bejt, chci jet domů, mami!", říká a nožičkou kreslí v hlíně.

Marně v hlavě pátrám po všech těch poučkách a návodech rodičů parťáků, ale cítím jen bezmoc, beznaděj a vlastně i tak trochu vztek a v duchu se rychle přehrabuju tou hromadou přečtených knih. Držím synka kolem ramenou a sedám si k němu na obrubník. A tak tam tu chvíli sedíme jako dvě děti.

"Víš, v tomhle jsem vyrostla. Táta se vždycky tak rychle rozčílí. Vím, jak ti je. Je to moc těžký. Pro nás. I pro dědu. Chceš jít zpátky a zkusíme si o tom s dědou promluvit?"
"Ne. Chci jet domů!", řekne syn a podívá se na mě těma svýma hlubokýma očima, ve kterých vídám celý Vesmír.

Tohle má k míru teda hodně daleko! A mně už dochází všechny nápady na to, jak uhasit tenhle požár, který hrozí, že spálí na popel i poslední zbytečky tak pracně pěstované vzáJemnosti. Hledám v sobě jemnost, ale cítím, jak tvrdnu a jak se zatvrzuju a vlastně se tímhle vším jen dál utvrzuju v tom, že se s mým tátou nedá vyjít. Chce se mi okamžitě sednout do auta a odjet. Natvrdo. Zase zabouchnout ty dveře a adios, amigos!

Jenže místo toho se zvedám, beru syna za ruku a říkám mu, že jestli chce jít se mnou za dědou, že budu ráda, a že když bude chtít, tak klidně pojedeme domů, ale že nejdřív chci s dědou mluvit.

Děda sedí na terase a už má připravenou svou "výchovnou řeč", kterou spustí s kadencí kulometu AK-40. A já tam tak stojím a dostávám plnou dávku, která neutichá, a já cítím, jak chci odejít. Pak se ale něco ve mně láme a já zůstávám. Přijímám to všechno. Otevírám se tomu. Nechávám to k sobě přistoupit. Všímám si, že bábinka se mezitím nenápadně vytrácí a na terase už zůstáváme jen my dva s dědou. Dědoušek vyčerpá celý zásobník argumentů o výchově a k mému překvapení zůstává sedět dál na místě. Jindy by se už dávno zvedl, práskl dveřmi a mezi námi dvěma by se na dlouho zase rozhostilo těžké ticho.

A tak si sedám na židli a říkám tátovi: "Víš tati, tohle není žádnej souboj o to, kdo z nás dvou to dělá líp. Ty jsi to nemohl dělat jinak. Nevěděl jsi jak. Neměl jsi tolik možností, který mám já teď. A tak jsi dělal to, co jsi uměl."

Opatrně našlapuju na horkou půdu po požáru a otevírám dveře k minulosti. Vyprávím tátovi o traumatu a o tom, jak funguje lidský mozek. Názorně mu ukazuju, co se v nás děje, když na nás ostatní lidé křičí. Mluvím o amygdale a o reakci "bojuj, uteč, zamrzni".

Mluvím o tom, jak se mozek vyvíjí v děloze a i o tom, jak obrovský vliv na něj má zkušenost, kterou zažijeme při porodu. Našlapuji tak lehoulince jak jen umím, abych nezakopla o ten nejbolavější kořen ze všech, když mluvím o tom, jak miminko potřebuje svoji maminku a jak maminka zase potřebuje svého muže a jak se vlastně všichni potřebujeme navzájem. Všechno mě ten den táhne ke kořenům tátovi životní bolesti a já vím, že je to nevyhnutelné. Tak nevyhnutelné, že už ani tatínek se tomu nedokáže vyhnout a ani bránit. Brány k minulosti jsou otevřené dokořán. A táta mi začíná přerývaně vyprávět o tom, jak do tří let vyrůstal u dědy. Jak se zlobí na mámu, že ho opustila! Proč víc nebojovala o to být s ním!? Jak mu to mohla udělat? Přeskakuje ze vzpomínky ke vzpomínce tak, jak se mozek otevírá, a vrstvy se začínají odlupovat.

Ta letitá křivda, která křivila všechno a ležela na naší rodině jako stín, se začíná tím vyprávěním napravovat, jak do ní proniká světlo poznání. Mluvíme dlouho. A já jsem pořád v úžasu nad tím, že táta nejde sekat dřevo. Nad tím, že neutíká. Že já neutíkám!

A tak spolu procházíme tu strastiplnou cestu do minulosti.

Jdeme pomalu. Vím, že nemůžu na tátu spěchat. Tohle je přeci jen sám o sobě opravdu úspěch.

Když cítím, že už je čas vrátit se domů, jdu ještě za Zakym. Leží v pokojíku a mžourá do mobilu. Děda se objeví ve dveřích, sedne si k Zakymu na postel a prohodí s ním pár chlapských slov o tom, že ne všichni s ním budou mluvit jako máma, která je úplně jiná než všichni ostatní... Zaky se na dědu podívá zpod závoje hustých řas a řekne: "Já vím, dědo, moje máma je fajn."

Už to jen namazat na palačinky! A tak hledám kapesníčky a loučím se s těma dvěma horkýma kebulema - které ta prožitá traumata rozpálila do běla a ve kterých už roky hoří "jaderný reaktor", který působí, že tak moc reagují i na sebemenší drobnost a vybuchují silou, která má devastující účinky nejen na ně samotné, ale i na všechny kolem...

Vím, že se mi nepodařilo tatínkovu horkou hlavu uhasit napoprvé, ale když nás pak další víkend pozvali naši na chalupu na grilování, všimla jsem si té velké změny, kterou táta prošel.

"Jestli chceš ty starý diáky po bábě Hermanový, tak jsou na půdě, ale asi by je nejdřív měla vidět mamelka, přeci jen je to její dětství!", řekl mi, zatímco obracel křidýlka.

A pak se mnou táta vylezl na půdu a pomohl mi dolů snést obrovskou a zaprášenou krabici plnou příběhů.

Bylo to, jako kdyby se pohnuly ledy kolem našich srdcí a se skřípěním uvolnily tu křehkou jemnost, kterou v sobě my všichni potřebujeme chránit.

V té krabici jsou moje střípky do skládačky. A já vím, že se o ně už nemusíme stále dokola zraňovat. Můžeme ty jejich ostré hrany obrousit soucitem.

Vím, že máma i táta dělali, co uměli. Vím, že ani oni nevěděli, jak vychovávat děti jemně a bez násilí a zbytečné bolesti, protože ani jejich rodiče to nevěděli. O tyhle vědomosti a znalosti, o tuhle prastarou moudrost je připravil režim, který cele stojí na násilí a vykořisťování.

Pomáhá mi dívat se na ty diáky.

Vidět svoje rodiče jako malé nevinné a bezbranné děti, se kterými se život = máma nemazlil/a...

Vidím v nich sebe.

Jak jdu v jejich stopách a dělám úplně stejné chyby.

Klopýtám domů s tou nadějí, že doma je nejlíp.

Bylo nádherné na mžik oka vidět ty dvě prošedivělé hlavičky a mezi nimi mého synka, jak se dívají do své duše v té staré prohlížečce.

Jsou to bolavé příběhy, ale není žádná ostuda je vyprávět.
Naopak!
Je to obrovské hrdinství.

A proto každý, kdo pravdivě vypráví svůj příběh, má moc napravit velké utrpení jak předků, tak sebe a i těch, kteří přijdou po nás.

Hledejme pravdu, naslouchejme pravdě, učme se pravdě, milujme ji, vyprávějme pravdivě své příběhy a chraňme pravdu, neboť je to právě pravda, která nás osvobozuje...

V jednotě je síla.
Mějme odvahu chránit jeden druhého, aby se ze síly nestalo násilí.

Opatrujme svou vzáJemnost, protože jeden bez druhého nejsme nic.

S láskou
M.

Zdroj: Kořeny a křídla – kouzlo láskyplného života, Michala Nová, korenyakridla.cz

POZVÁNKY BAČALSKÉ

Letní kino – sobota 28.7.

Nová česká komedie z venkovského prostředí **Dvě nevěsty a jedna svatba** s Annou Polívkovou a Bobem Kleplem v hlavních rolích. Snad bude počasí tentokrát milostivé a přívlastek „letní“ bude naplněn hřejivým podvečerem, zpěvem cvrčků a chlazenými nápoji.

Bačalské selské trhy – sobota 18.8.

Tradiční akce, tentokrát s pořadovým číslem 8, oslava hojnosti darů přírody a šikovnosti lidských rukou, sousedské a přátelské setkání…

V sobotu 18. srpna od 14.00 hodin jsou očekáváni trhovci, trhovkyně, koupěchtiví občané, šikovní řemeslníci: kuchaři, pekařky a cukrářky, švadlenky, chovatelé, pěstitelé, houbaři, košíkáři, iluzionisté, bubínkáři atd. A co na místních selských trzích najdete Vy, kteří jste u nás ještě nebyli? Můžete nahlédnout do fotogalerie na webových stránkách obce http://www.bacalky.cz/fotogalerie/bacalske-selske-trhy-2017. Místní i vzdálenější kuchařky Vás omámí svými sladkostmi, najde se i něco celozrnného a pro diabetiky. Pořídíte zde výpěstky a výrobky

na vaření i do spíže i něco ze zvířecí říše. Rostlinky pro okrasu zahrady i domu. Svěží čerstvě míchané nápoje. A ruční výrobky – košíky, malovaná trička, bižuterii, výrobky ze dřeva a keramiky, výrobky švadlenek… I bleší trh se najde. Doufám, že nám zachovají věrnost i naši muži se svými službami broušením nožů a nůžek a také čištěním brýlí a šperků ultrazvukem. A budu se těšit, že nás někdo něčím novým překvapí…

A jaký bude **doprovodný program během odpoledního trhu**? Opět přijede Marcela Martínková (oneyoga.cz) a bude **dětská hravá jóga**. Vaše dítka si zahrají na zvířátka, vy se můžete inspirovat, jak protáhnout jejich tělíčka (a i ta svá) po dlouhém sezení anebo v klidu dojíst koláč a podívat se po stáncích... Kromě jógy Marcela Martínková také nabídne ve svém stánku drahé kameny a výrobky z nich (stonelight.cz). Více se o nich můžete dočíst v samostatném článku uvnitř tohoto čísla.

Hudební vsuvka se v loňském roce setkala s velkým ohlasem. A proto jsem ráda, že naše pozvání přijala muzikoterapeutka Štěpánka Čížková (www.souzneni.eu), kterou blíže představíme v dalším čísle Pramínku. A tak určitě vezměte své bubínky a další hudební nástroje sebou. Z jara si děti vyráběly chrastítka, tak ať na ně pamatují a přibalí do baťůžku.

Od 19.00 hodin se pak zavlníme na tanečním parketu za pivnicí, za hudebního doprovodu Bakováků, jimž bude tempo na bicí nástroje udávat náš František Pažout.

redakce

Toto číslo vychází 20. 7. 2018. Příští vydání Pramínku plánujeme na 10. 8. 2018.
Výtisk je zveřejněn na internetových stránkách obce www.bacalky.cz.
Měsíčník/dvouměsíčník. Vydáván na Bačalkách. Vydavatel: Spolek Bačalský Pramínek, Bačalky 101, 507 23 Libáň, IČ: 22890874. Evidenční číslo registrace periodika: MK ČR E 20239. Výtisk je zdarma. Tisk je hrazen z dobrovolných příspěvků občanů a příspěvku obce.
Tento výtisk připravili: Varhanová Alena, Kaprasová Pavlína, Rukavičková Jitka, Zeler Slávek. Dopisovatelé jsou uvedeni pod příspěvky. Za obsahovou stránku příspěvků ručí autor. Grafická úprava: J. Rukavičková. Tisk: Sl. Zeler. Další fotografie z akcí v obci najdete na www.bacalky.cz v sekci FOTOGALERIE.
Roznášku zajišťují: S. Zeler, Z. Šátková, J. Rukavičková. **S náměty a připomínkami** se obracejte na kohokoliv z naší redakční skupiny nebo posílejte na email praminek.bacalky@seznam.cz, či vhoďte do schránky Pramínku u pivnice na Bačalkách nebo na plotě bývalého obecního úřadu u stanoviště kontejnerů na rozhraní obcí Bačalky-Lično.
Na tisk Pramínku přispěli: p. Jurica 150Kč, p. Pekárek 150Kč, p. Nováková 100Kč, p. Radušková 100Kč, Doškářovi 100Kč, p. Chaloupková 200Kč, Štěpánovi 200Kč, Urbancovi 200Kč, Bednářovi 400Kč, Hakenovi 500Kč, Podzimkovi 500Kč.
Děkujeme za spolupráci a podporu. Vítáme vaše příspěvky, náměty a připomínky, aby Pramínek byl přínosem pro nás pro všechny.